

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 110**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Man ser icke lagra ut en förhoppning, som man kan ha i sig. Det är förstås en förhoppning, som man kan ha i sig. Det är förstås en förhoppning, som man kan ha i sig. Det är förstås en förhoppning, som man kan ha i sig.

Det är första gången i år jag sitter och skriver vid Tälld
lämpa, här är så ljus alltjämt, märker jag aldrig varit med
och på dessa månader. Det är Rauske mörkt midt på natten, då jag
sover. Men nu kommer det väl, det är ingenting att längta efter. Det
är en bemärkelsedag i annat afseende också idag, eftersom det är
jagras födelsedag. När jag blir rik, skall jag ha fest den dagen. Jag
tycker inte om att fira min egen födelsedag men jag skulle vilja fira
den här. "Den sjuttonde Augusti var sommarvarm och klar", står det
i Färdikatal. Det är den härligaste af årets dagar alltid väcker och
strålade, så långt jag kan minnas tillbaka. Jag skulle vilja förelä
den till nationaldag. Glör så vackert det låter, "den sjuttonde Augusti".

Det är mycket skönt att vara goda vänner igen och jag tycker
nu att det är mycket nytt att jag varit stark och inte alls till någon
hjälp. Du får naturligtvis komma, när du vill. Det där monumen-
tet var allt ett streck i räkningen förstås. Hörtu var rätt bra här
i fjol, men September är ju rätt mycket full. Vi får hoppas, att den
håller sig vakert. Jag har aldrig varit här den månaden fastän
jag bott här i snart tre år. Allt sedan jag flyttat hit har jag mest
bekrakat mitt eget hem som en gästgivarvärd och ditt som
stadigvarande bostad, nu skall jag bli ställa och försöka att
sätta mig in i att jag bor här. Det värsta är, att jag börjar längta
efter att bo på landet, jag har någon slags eld passion för att
ting växa, som blir allt starkare med hvart år. Jag vet ingen
enda af mina bekanta, som också önskar det, men jag vill
bra gärna. Det är väl något som kommer med åren.

Du talar mycket om att bli gammal och jag funderar stund-
lou på hvad det ordet vill säga. Troligen kommer jag att
äldras långt förr än du, men egentligen bör ej äldersmannen
vara så farlig om man bara längtar sig efter den. Älders-
domen vill ej rinna, det se vi ju på alla våra skaldar
han vill ej veta af lyrisk, jag tror inte heller han frågar
stort efter noveller, men jag är säker på att den här

Man ser icke lagra ut en förhoppning, som man kan ha i sig. Det är förstås en förhoppning, som man kan ha i sig. Det är förstås en förhoppning, som man kan ha i sig.

och inte Ellen hollers.

lata det, som vill dö, då och ej försöka hålla det kvar. Jag skulle
Smoilsky kunna skriva om han ej undvades att taga den reu-
made formen som han ej längre kan styra. Han skulle säkert
skriva charmanta hexametrar. Jag tror att allting beror på
att gå lydigt efter naturen och göra hvad man har lust till. Ja
jag ville nu säga att jag ej tror att älderdansen är bara ett bort-
döende, jag tror att andra eyeskaper växa till i stället för den,
som gå bort om man bara håller på den och ej plöjer ihjäl sig
med att tänka på det, som försvinner. Och hvad dig angår, så
om du än blir hundra år, är du mer värd än Axel. Nej Tala
ej mer sådana dumheter som att han kan göra dig bedröfvad.

Jag läser just nu a story of an african farmer. Första delen
är klassisk, den andra, som jag aldrig förr läst börjar tråkigt
men kanske den tar upp sig. Men böjaren är utmärkt nyttig
för den som skall skriva om bönder, det var bra att jag fick
fatta i den. Det är inga som blifvit så risskandade i litteraturen
som svenska bönder, det är som ett stort, gäsett, tråkigt enahanda,
då man tänker på bondvärlden här. Jag undrar om man ej
skulle kunna få in litet pittoreskitet i sabberna - Det kan
någon löna sig att försöka, jag har också läst Rorslagshistorien
och jag får säga, att jag begriper ej hvad de människor som
gjorda af för stoff. Tänk dig att föra fram armisen i alla riktningar
i Palestina, vår väg mellan Jaffa och Caifa var en af de bekän-
naste. Vi skulle förresten ha kunnat mycket mer om Palestina
jag skulle vilja läsa mycket mer och nå fara dit igen. Det är ett
obeskrifligt land.

Jag ville gärna läsa Ellen Keys brodyren, och det vore myc-
ket roligt att få den. Jag läste ut Gothe en af dagarna, den borde ju
heta Goethes beständlar och vore som sådana ipperlig. Det är bara en lög-
lighet att sätta in den som en sorts motpol till Browning, det har fallit
huru in långt efterhanden var skrifven. Naturligtvis gör han Karlem adräg-
lig men han förstår sig bra på reu. Jag skall säga dig att jag ej är
säker på att jag avser E. för en stor man, en stor Koektuad och en rik
och skänt utdrastad människa men är han en stor man. Han gjorde ju
ingenting eller är det biograpemus fel. Jag tror ej att Gheen är en